„Üks pole ühtegi!" Kurat jälle: Kis on ~~kotan~~ kaks? „Saun wastu: Kaks kasti jelmä!" Kurat jälle: Kis on kolm Saun jälle: „Kolm pudrupüti jaega Kurat: „Kis on neli? Saun: „Neli lehmanija!" Kurat: „Kis on wüs? Saun: „Wüs jõrme mehe peus." Kurat: Kis on kuus? Saun: „Kuus on obsa ringa naela auru!" Kurat: Kis on seitse? Saun: „Seitse tähte on taewa jõolas!" Kurat jüllanud kord weel üle ukse ja läinud oma teed. Saun maganud ka ommukuni ilusti wälltä ja läinud ka oma teed. —

№ 9. Üks taluperemees annud ühe naese poisse kuulele saana. Saun olnud aga kangesti lutiniste käis ja saanamees olnud nõdega püsti ädäs. Wiimati annud üks vallpää nõuu: Pista õige saun põlema jüa saad lutikiist lahti. Saanamees teenud ka nõnda ~~Saun~~ Kui saun polenud wõs nud nõud pojaga pill ies kätte ja akanud pilli löõma ise laul nud: „Kuisas saad nõnda ta mingu. Katse wat jee eäks lutidel karwis.

(Liisa ülespits).

Vana kannel.

I Saun tüdrik.

Külapüel ütleb kuku, kuku.
Külä lapsed laala, laala,
Kuis wõin kuku kuusa linda,
Kuis wõin lauda alwa lapsi,
Pelläu jõnast jõlmi tawa
Jäeust äki tehtäwada.
Kui mina ürgän ütlema,
Kui mina akan awelema,
Siis ei ja külä magada,
Külä poisid poolka unda,
Külä naised naturestä.
Küläp mina laalas, kes mind lapsi,
Küllap mina kukus, kes mind kuulis.
Siin on külä jas kaksi poole
Mõisajed mõlemil poole
Kubjas kuulatas külasjä
Sarja mõistab mõisa esse
Se põle tüdrik teenud tõõdä